

Vodeno potovanje

29. November 1840, od 10 do 1/2 12 ure popoldan

Pišejo: Andr. in Ans. H. Gospod govori po J.L. Iz njegove ljubezni sledeče:

1 Včeraj sta dva, v posvetnem interesu brez Moje volje za naslednji dan določila odredbo, čeprav bi bilo primerno, da bi Me vsaj Moj služabnik pred tem vprašal za nasvet, ali bi bil tak načrtovan projekt koristen ali ne (saj nikoli nisem bil zadržan pri svojih nasvetih ob katerikoli priložnosti!). Tako pa sem želel, da se ta projekt ne uresniči, saj ne bi bil v skladu z Mojo voljo, v kateri edini je mogoče najti pravo srečo v vseh časih in ob vseh priložnostih. To še posebej velja za tiste, ki so že bolj ali manj našli pot tja, kjer se Moja volja zvesto oznanja in sicer, kot veste, vedno v dobro razumljivih in slišnih besedah: ljubezen:

2 Da pa bi tudi vi vedeli, zakaj sem jima preprečil pot, vam bom pokazal, da sem njima s tem naredil veliko uslugo, saj se nobeden od njiju ne bi vrnil z zdravimi telesi.

3 Ker ima vsak človek, naj bo dober ali hudoben, vedno svobodno voljo v svojih dejanjih, ne morem preprečiti hudobnega nič bolj kot dobrega v njegovih dejanjih. In tako bi se zgodilo, da bi na poti od Lebringa (tako imenujete kraj) do Straža (to je kraj, kjer sta nameravala ostati) padla v roke zlobne drhali, ki se je zadrževala tam in stalo bi vaju veliko truda in borbe, da bi se znebila teh ljudi; zaradi težav, ki bi jih vama povzročili, pa bi utrpela tudi duhovno škodo.

4 Da bi preprečil za vaju takšno nesrečo, sem naredil samo eno kolo vajine kočije neuporabno in to na kraju, kjer ni bilo mogoče ne na levi in desni strani razmišljati o popravilu, s čimer sta se morala vrniti v svoj varen dom.

5 Glejte, kdor ne hodi nenehno z Menoj, gre pogosto slepo v naročje svoje nesreče in nima pojma o njej, dokler ni vse skozi ujet v njej! Če pa sem z njim na kakšnem potovanju ali na drugem podobnem podvigu, mu ne bom nikoli dovolil, da bi se mu poškodoval samo en las na glavi, če bo hodil ob Meni!

6 In tako naj vama včerajšnja izkušnja služi kot močan dokaz. Kajti, čeprav Me nista prosila za nasvet, niti Me nista posebej prosila, naj vaju spremljam, vaju vseeno nisem izpustil iz Mojega vedno blaženega varstva.

7 Vem, da boste pozneje spoznali, da ne zapuščam tistih, ki so Me začeli iskati in Me ljubijo in ostajajo zvesti v tej vlogi. Pri teh bom vedno, pa naj prosijo ali ne. Vsakomur, ki je prostovoljno predan Meni, temu se tudi Jaz prostovoljno predam.

8 Nadalje pa bi rad omenil (vendar ne omejujem svobodne volje), da bi glede zapuščenega zemeljskega vinograda, ki je poleg tega izpostavljen vsem elementarnim neprijetnostim, raje videl, če ga Moj prijatelj in občudovalec ne bi kupil; le najprej naj dobro obdela in pripravi tudi Moj vinograd. Če pa hoče in se veseli zemeljskega vinograda, mu bom sčasoma pokazal drugega, s katerim bo imel več veselja kot s tem, ki bi ga kupil z denarjem, ki ga ne želim podrobneje opisati. In tako dovolj o tem!

9 Če pa hoče in zmore, lahko gre drugam, odvisno od njegovega časa in potreb in to

čim prej. In naj ne skrbi, ali je čas lep in svetel ali mračen. Kajti prišel bo ravno takšen čas, kot mora biti, da ga bo spet dvignil na zelo pomembno stopnjo višje.

10 In ne skrbita za „prispevek za stroške“, saj sem vama zagotovo zadnjič dovolj dobro plačal in to z najbolj poštenim in golim kovancem. Če je bil ta kovanec le svetel srebrnik - potem vama bom tokrat za vajino potovanje plačal z zlatom. In tako kot je zlato v svoji plemenitosti boljše od srebra, tako bo tudi to plačilo boljše od tistega za pot v Kleinalpe.

11 Kajti takrat sta bila določena proti večeru, zdaj pa proti jutru; in takrat je bil čas brez pomena, zdaj pa praznujeta pomemben čas Mojega prihoda! In ob tej priložnosti ta čas ne bo prišel k vama zgolj z imenovanjem, ampak z delom.

12 Zdaj bosta vprašala: »Kam pa naj greva?« Glejta, izbral sem dve točki, od katerih je ena bližje, druga pa tri ure dlje. Vendar bi bilo Zame ceneje, če bi naredila malo večjo žrtev in bi šla na kraj, kjer stoji gora pod imenom Kulm. Če pa nimata dovolj časa za potovanje tja zaradi svojih opravil, lahko izbereta tudi kraj v bližini tako imenovanega gradu Lustbichel, kjer je še en majhen grad na precej pomembnem hribu v isti smeri, v bližini katerega je malo dlje na pobočju kapela.

13 Zatorej, kamor koli pojdete, pazite na vse, naj bo na zemlji ali v zraku, ali je blizu ali daleč; predvsem pa pazite na svoje občutke! Ko boste na določenem mestu, boste zelo pozorno začeli zaznavati, kaj pomeni narediti nekaj v Mojem imenu!

14 In Jaz vam povem, da bosta nebesa in zemlja minila, toda Moje besede bodo trajale večno in tisto, kar določajo, bo stalo onkraj vsega stvarstva! Kajti ker je Moja Beseda prišla iz Moje ljubezni, kako bi lahko minila, dokler obstaja ljubezen, ki je dovolila, da so takšne Besede izšle iz Same Sebe?

15 Vendar pa je povsem drugače z vsem, kar je ustvarjeno iz Mojih obsodb, ki so se zgodile samo po ljubezni, vendar ne iz ljubezni in so zato tudi minljive kot sodbe, iz katerih so prišle.

16 Sodba traja le nekaj časa, saj je čas sam po sebi le sodba. Toda ljubezen je večna. Kajti večnost je ljubezen sama in v njej je vse polno ljubezni.

17 V tem času ljubezen deluje s sodbo in v njej pomirja Božjo jezo. V večnosti pa ljubezen zmaga nad jezo in s tem tudi nad vso sodbo. In zato tam ni ničesar drugega kot ljubezen in neskončna blaženost.

18 Če pa rečem, da te besede niso iz Moje sodbe, ampak iz Moje ljubezni do vas, potem se spomnite tudi, da se bodo za vedno dvignile nad vse posvetne stvari. Če lahko in zmorete, storite čim prej, kar je bilo tu povedano! Kajti to je blagoslavljajoča želja vašega velikega, svetega Očeta, ki je v vsem sam večna ljubezen in modrost. Amen .

[Jakob Lorber](#)
[Nebeški darovi](#)